

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/130/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117250127
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mandáček
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:6117250127.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mandáčka a členiek Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej v spore žalobcu: BRAMI PLUS, s.r.o., so sídlom Spišská Nová Ves, Odborárov 551/16, IČO: 45 682 607, zastúpeného: Advokátska kancelária Taragel a Počubayová, s.r.o., so sídlom Spišská Nová ves, Starosaská 11, IČO: 50 413 091, proti žalovanej: Z. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., o zaplatenie 765,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 10C/28/2018 -53 zo dňa 22. augusta 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 765,- eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 255,- eur od 04.07.2017 do zaplatenia, zo sumy 255,- eur od 18.07.2017 do zaplatenia a zo sumy 255,- eur od 18.08.2017 do zaplatenia. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. Súd prvej inštancie vychádzal zo žaloby, v ktorej žalobca uviedol, že so žalovanou uzavrel dňa 01.07.2017 podnájomnú zmluvu, na základe ktorej poskytol žalovanej k užívaniu priestory nehnuteľnosti nachádzajúce sa na adrese S. XX, XXX XX Y. - R., T., ktoré žalobca užíva na základe nájomného vzťahu s vlastníkom týchto nehnuteľností a žalovaná sa v zmysle zmluvy zaviazala hradiť žalobcovi nájomné vo výške 250,- eur mesačne a prispievať na internetové pripojenie príspevkom vo výške 5,- eur. Nájomné sa žalovaná zaviazala hradiť tak, že nájomné za prvý mesiac po podpise zmluvy uhradí do 3 dní od jej podpisu a každé ďalšie nájomné bude hradené vždy do 17. dňa mesiaca predchádzajúceho mesiacu za ktorý nájomné žalobcovi náleží. Nájom na základe zmluvy začal dňa 01.07.2017, kedy sa žalovaná v prenajatej nehnuteľnosti ubytovala. Podnájomná zmluva vo svojich ustanoveniach stanovila, že zaniká v prípade dohody zmluvných strán, výpoveďou niektorej zo zmluvných strán s 1- mesačnou výpovednou dobou, ktorá počne plynúť od prvé dňa mesiaca nasledujúceho po mesiaci v ktorom bola výpoveď doručená alebo okamžitým odstúpením prenajímateľa za splnenia v zmluve uvedených podmienok. Žalovaná sa po niekoľkých dňoch bez akéhokoľvek predchádzajúceho upozornenia zbalila a predmet nájmu opustila, avšak bez toho aby podnikla kroky k ukončeniu predmetného zmluvného vzťahu a bez úhrady čo i len časti dlžného nájomného. Na základe toho, že žalovaná bez predchádzajúceho upozornenia predmet nájmu opustila, zaslal jej žalobca výzvu spolu s výpoveďou zo zmluvy o podnájme zo dňa 31.07.2017, v ktorej vyčíslil i celkový dlh na nájomnom ku dňu ukončenia zmluvného vzťahu. Podľa názoru žalobcu bol zmluvný vzťah ukončený ku 31.09.2017. Žalobca po žalovanej tak požaduje v zmysle zmluvy úhradu nájomného a príspevku na internet za 3 mesiace (júl, august, september 2017) a úrok z omeškani, s tým, že nájomné za júl bolo splatné ku dňu 04.07.2017, za august ku 17.07.2017 a za september ku 17.08.2017.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 663, § 666, § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka a konštatoval, že žalobný návrh je dôvodný. Žalobca ako prenajímateľ so žalovanou ako podnájomcom uzatvorili zmluvu o podnájme dňa 01.07.2017. Žalovaná si svoju povinnosť nesplnila, dohodnutú cenu nájomného za obdobie júl, august, september 2017 v celkovej výške 765,- eur nezaplatila. Pri posudzovaní skutkových tvrdení žalobcu súd vychádzal z § 151 ods. 1 CSP. Keďže nedošlo k dobrovoľnému a včasnému plneniu zo strany žalovanej, súd ju rozsudkom zaviazal na úhradu dlžnej sumy, spolu s príslušenstvom, ktoré bolo určené v súlade s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z., platného v rozhodnom čase. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1, v spojitosti s § 262 ods. 1 CSP.

4. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná, v ktorom namietala, že hneď po príchode na miesto podnájmu, nájomné za prvý mesiac zaplatila v hotovosti p. S.. Toto videl jej manžel, doklad o uvedenom nemá. Aj druhý mesiac zaplatila menovanému v hotovosti. Je pravdou, že za tretí mesiac nezaplatila (iba časť), ale podľa jej názoru nemá platiť celú sumu nájomného, pretože p. S. oznámila, že odchádzajú.

5. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej písomne vyjadril tak, že odvolanie nemá náležitosti podľa § 363, § 127 CSP a žiadal, aby odvolací súd odvolanie odmietol. Inak žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal mu nárok na trovy odvolacieho konania. Uviedol, že žalovaná mu žiadne peniaze neodovzdala, neeviduje od nej žiadnu platbu. Žalobca taktiež neeviduje žiadnu výpoveď zmluvy podľa čl. V a medzi stranami nedošlo ani k dohode o zániku zmluvy. Žalovanej zaslal výzvu zo dňa 31.07.2017, ktorej súčasťou bola aj výpoveď zmluvy, jej doručením začala plynúť výpoveďná doba, ktorá uplynula 30.09.2017. Žalobou sa domáha len nájomného za obdobie, počas ktorého bola zmluva účinná.

6. Na základe výzvy odvolacieho súdu podľa § 382 CSP žalobca uviedol, že podľa jeho názoru nejde o spotrebiteľský vzťah, pretože poskytnutie nehnuteľnosti do nájmu nie je možné posúdiť ako výkon podnikateľskej činnosti. Prenájom nehnuteľnosti sám osebe ani nemôže byť predmetom podnikania pokiaľ pritom nedochádza k poskytovaniu ďalších služieb, nejde o živnosť ani o výkon podnikania, len o výkon práva vlastníka či držiteľa nehnuteľnosti. Žalovaná na výzvu uviedla, že peniaze vždy dávali p. Hamrákovi v hotovosti, doklad o zaplatení im ukradli z izby. Žiadala o prešetrenie menovaného osôb, ktoré tam vtedy bývali.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov.

8. Podľa ust. § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalovanej nariaďovať pojednávanie.

9. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, a preto je potrebné tento potvrdiť podľa § 387 ods. 1,2 CSP.

10. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

12. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní (§ 383 CSP).

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

16. Žalobkyňa uplatnila vo svojom odvolaní, posudzovanom z hľadiska svojho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP), odvolací dôvod spočívajúci v tom, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (§ 365 ods. 1 písm. g/ CSP). Odvolanie žalovanej pritom spĺňa náležitosti v zmysle § 127, § 363 CSP, keď je z neho zrejmé, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka čo sa ním sleduje a je podpísané; rovnako je možné z neho vyvodiť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolací súd pripomína, že v zmysle záverov nálezu Ústavného súdu SR I. ÚS 192/2015 zo dňa 07.10.2015 vyvstáva požiadavka, aby všeobecný súd pri posudzovaní náležitostí podania nepristupoval k jeho hodnoteniu iba otrocky formalisticky z hľadiska výpočtu a kontroly jednotlivých jeho formálnych náležitostí (označenie súdu, označenie účastníkov konania, petit, odôvodnenie, označenie dôkazov, dátum, podpis s pod.), ale aby ich splnenie posudzoval s prihliadnutím na znenie podania ako celku, ktorého jednotlivé elementy sa navzájom dopĺňajú (napr. ak je označenie sídla odporcu uvedené iba v odôvodnení podania, nie však aj v jeho záhlaví, súd nebude vyzývať účastníka pod hrozbou nekonania o jeho podaní na odstránenie tohto, z hľadiska štruktúry podania formálneho nedostatku a pod.).

17. Opravný prostriedok s právom novôt povoľuje subjektu prednášať nové skutočnosti a dôkazy za taxatívne stanovených podmienok. Právo tzv. novôt v odvolacom konaní je v systéme neúplnej apelácie nastavené ako reštriktívne vnímaná výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie.

18. Odvolací súd sa skutkovými tvrdeniami a dôkazmi, predloženými žalovanou po vyhlásení rozsudku súdom prvej inštancie, nemohol vecne zaoberať, pretože na to neboli splnené zákonné podmienky v zmysle § 366 CSP. Je zrejmé, že ňou tvrdené skutkové okolnosti a označené dôkazy (výsluchy svedkov) sa netýkajú procesných podmienok konania, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, resp. nemá nimi byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalovaná ďalej netvrdila a ani nepreukázala, že by tieto skutočnosti a dôkazy bez svojej viny nemohla uplatniť v prvoinštančnom konaní. Nemožnosťou označenia alebo predloženia skutočností alebo dôkazov bez viny strany civilného súdneho konania treba rozumieť nemožnosť ich procesného uplatnenia v procese dokazovania v konaní pred súdom prvej inštancie, t.j. situáciu, keď strana nemohla bez svojej viny skutočnosti alebo dôkazy označiť alebo predložiť, pretože o nich nevedela a ani inak z procesného hľadiska nezavinila nesplnenie svojej povinnosti ich tvrdenia alebo predloženia (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5MCdo/4/2007 z 20.03.2008).

19. Na veci nič nemení ani spotrebiteľský charakter sporu, ktorý podľa názoru odvolacieho súdu vec má. Právny vzťah založený zmluvou o podnájme zo dňa 01.07.2017 bol uzavretý žalobcom ako podnikateľom (§ 2 ods. 1 Obchodného zákonníka), teda dodávateľom podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalovanou ako spotrebiteľom podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že žalobca je obchodnou spoločnosťou, zapísanou v obchodnom registri, založenou za účelom dosahovania zisku vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť, a žalovanej poskytol v rámci právneho vzťahu odpltnú službu, resp. plnenie, možno konštatovať, že právny vzťah medzi stranami vznikol v rámci obchodnej činnosti žalobcu. I v zmysle čl. 2 smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993, ktorú možno využiť ako výkladovú pomôcku vzhľadom na implementáciu citovanej smernice do slovenského právneho poriadku (vrátane § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) podnikateľ predstavuje akúkoľvek fyzickú či právnickú osobu, ktorá v zmluvách (podliehajúcich smernici) koná s cieľom vzťahujúcim sa k jeho obchodu, podnikaniu alebo povolaniu, bez ohľadu na to, či má verejnú alebo súkromnú formu vlastníctva, ktorú charakteristiku žalobca v právnom vzťahu medzi stranami jednoznačne vykazuje. Ani spotrebiteľský charakter sporu však nevyklučuje aplikáciu ust. § 366 CSP v civilnom sporovom konaní. V rámci ochrany slabšej strany sporu, teda žalovanej ako spotrebiteľky, táto mala zabezpečenú možnosť predložiť tvrdenia i dôkazy až do rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 296 CSP), ktorú možnosť však nevyužila, a v prvoinštančnom konaní bola úplne pasívna.

20. Odvolací súd sa potom v celom rozsahu stotožňuje so skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, ako aj s jeho právnym posúdením, vo vzťahu k čomu poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia vzťahujúceho sa k veci samej, v ktorom sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami, ktoré vyšli najavo v prvoinštančnom konaní, s ktorým odôvodnením sa odvolací súd identifikuje (§ 387 ods. 2 CSP).

21. O trovách konania vrátane tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí vo veci (§ 396 ods. 3 CSP).

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).